

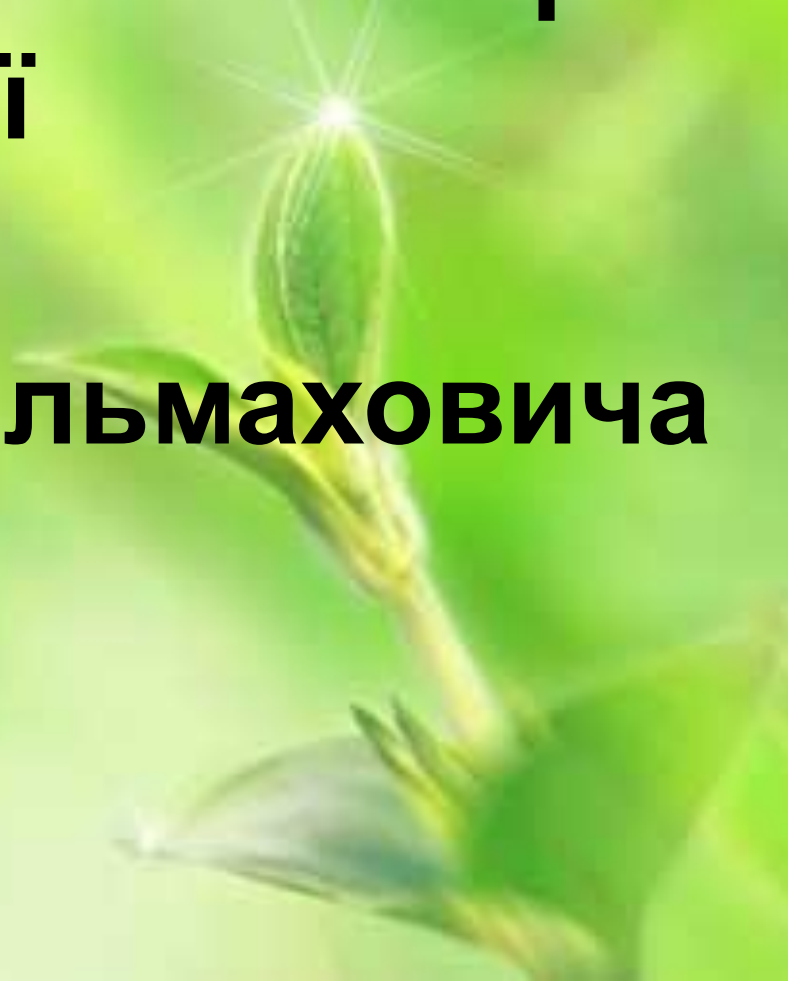
Стилі сімейного виховання

Родина як
дерево,
у якого кожен
листочок
- це
продовження
кореня...

**«Тіло, душа, розум — ось три
кити батьківської
педагогіки»**

М. Стельмаховича

Стилі сімейного виховання

- Партнерський
- Дитиноцентричний
- Жорсткий
- Нейтрально-заперечуючий

Партнерський стиль

(демократичний, авторитетний, кооперація)

- поєднує в собі високий рівень контролю та теплі стосунки між батьками й дитиною, прийняття дитини такою, яка вона є.

Батьки:

- приймають зростаючу автономію дітей.
- відкриті до спілкування з дитиною,
- прислухаються до її думок та побажань в розумних межах.

Дитина:

- користується авторитетом серед однолітків у дитячому колективі,
- прагне у будь-яких видах діяльності займати лідерські позиції,
- буде впевненою в собі та
- матиме хороші успіхи в навчанні.

ДИТИНОЦЕНТРИЧНИЙ СТИЛЬ

(гіперопіка, "кумир сім'ї", симбіоз, "відносини для двох", "дитина, що замінює чоловіка", "гіперсоціалізує виховання")

- надмірна опіка, дріб'язковий контроль, пильне стеження за дитиною.

Батьки:

- мають підвищений рівень тривожності та різні страхи;
- мають відчуття, що з дитиною повинно щось трапитись.

Дитина:

- несаможиттєва, нерішуча, боязка;
- в дитячих колективах таку дитину ігнорують, не помічають.

Жорсткий стиль

(авторитарний, "жорстоке звернення до дитини", "надмірна вимогливість", "авторитарна гіперсоціалізація", "сильна вольова мати")

- високий рівень контролю та холодні стосунки

Батьки:

- відсутність любові і піклування, уваги і турботи дитини;
- мають певні психічні розлади, страждають алкоголізмом, наркоманією.
- прагнуть беззаперечного виконання наказів, які обговоренню не підлягають;
- спротив суворо карається, в тому числі - фізично

Дитина:

- зруйнована психіка;
- постійний контроль, докори та насилля формують агресивно налаштовану, апатичну, невпевнену особистість.

Нейтрально-

заперечуючий стиль
(індиферентність, емоційність, "не проявляють емоцій в дитинстві", бездоглядність, "дитина тягар для матері", "мати з розбитою долею", "сім'я, яка змушена боротися за соціальне та економічне виживання")

поєднує в собі низький рівень контролю та холодні стосунки

Батьки:

- нехтують дитиною, відкидують індивідуальні особливості, не зацікавлені її життям.
- не проявляють зацікавленості у вихованні власних дітей, не встановлюють для них жодних обмежень
- закриті для спілкування, бо зацікавлені тільки власними проблемами

Дитина:

- не має відчуття впевненості, потрібності, захищеності в житті;
- любові, якої позбавили її батьки, буде не вистачати все життя, і дитина шукатиме її в інших людях, дуже добре, якщо ці люди будуть хорошими та авторитетними;
- інколи дитина може схилитися до руйнівного типу поведінки

Дисгармонійні родини

- Зовнішньо “спокійна родина”
- “Вулканічна родина”
- “Родина - санаторій”
- “Родина – фортеця”
- “Родина – театр”
- “Родина – маскарад”
- “Родина – третій зайвий”
- “Родина з куміром”

ПРОБЛЕМНІ СИТУАЦІЇ

Я слышу тебя,
продолжай.

Эрик
ударил меня,
поэтому...
Пап, ты
слышишь
меня?

Поэтому я дал ему
сдачи, потом он
опять меня ударил.
Ты слушаешь?

Я слышу каждое
слово.

Неправда.

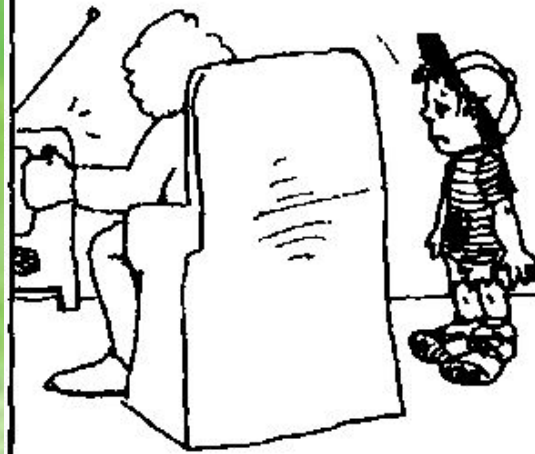
Я могу слушать и
смотреть матч
одновременно.
Продолжай.

Ладно,
неважно!

**Спроби достукатися
до когось, хто тільки
говорить, що слухає,
можуть привести
до зневіри**

**Набагато “легше”
розповісти
батькові про свої
неприємності,
якщо він дійсно
слухає. Йому
навіть
необов`язково
щось відповідати.
Інколи
співчутливе
мовчання – це все,
що потрібно
дитині**

Эрик ударил меня,
поэтому... Пап, ты
слушаешь меня?

Поэтому я дал ему
сдачу, потом он
опять меня ударил
— еще сильнее! Он
плохой!

Знаешь что?
Теперь я буду
играть с Дэнни. Он
не бьет людей.

Дитині важко думати ясно ЧИ конструктивно, коли хтось ставить питання, звинувачує або радить їй

**Прості слова «так»,
«хм...» або
«розумію» дуже
допомагають.
Подібні слова
разом з уважним
ставленням – є
стимулом для
дитини зрозуміти
свої власні думки і
почуття і, можливо,
придумати своє
рішення проблеми**

Моя черепашка
умерла. Утром
она еще была
жива.

Не
расстраивайся
так, дорогая.

Не плачь. Это всего
лишь черепаха.

Прекрати! Я
куплю тебе другую
черепашку.

А-а-а!

Сейчас ты ведешь себя
неблагоразумно!

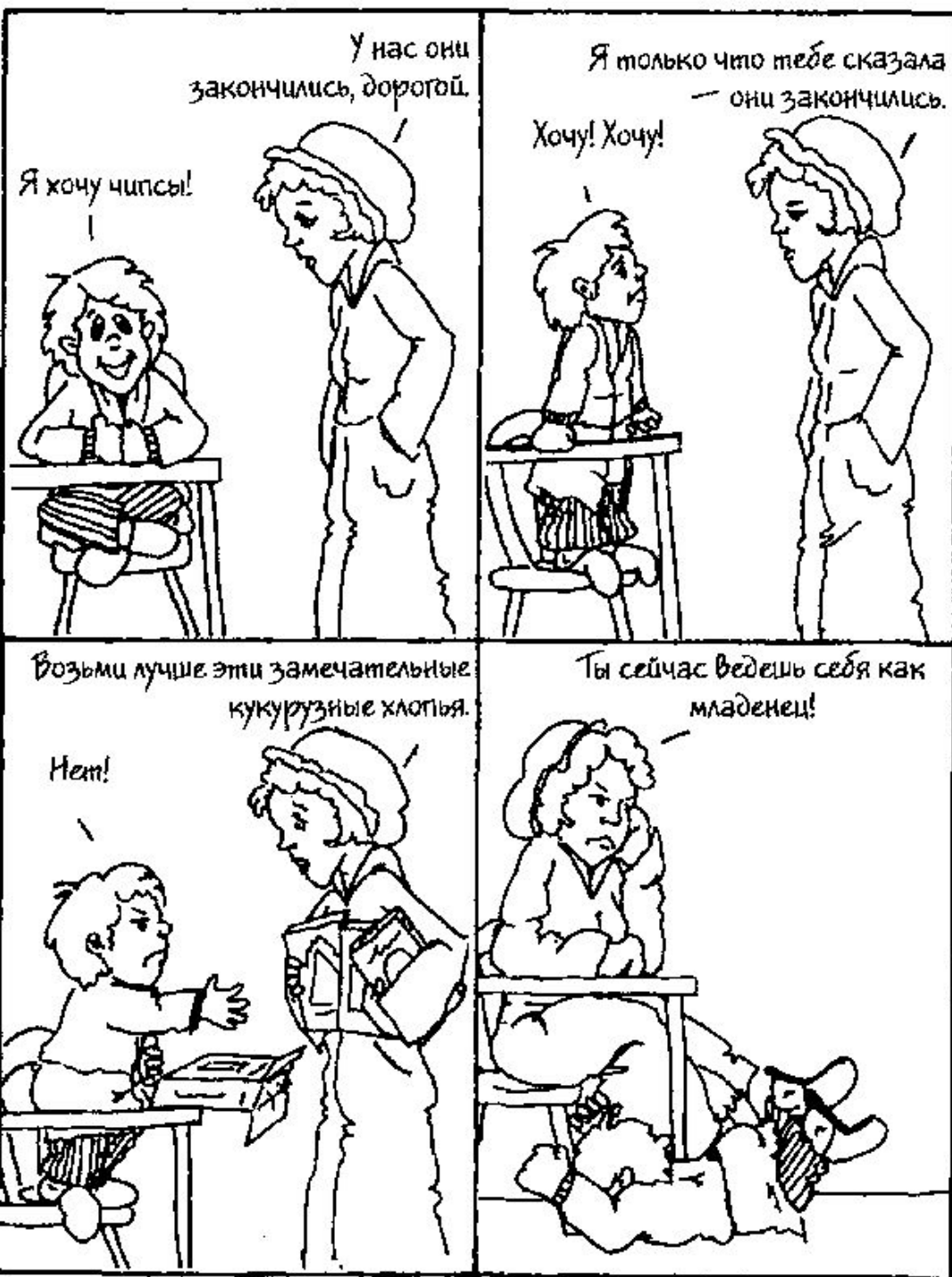
Не хочу
другую!

Дивно, але як
би мя`ко ми не
переконували
дитину
виженути
пагане
почуття, вона
тільки ще
більше
засмучується

**Батьки так реагують,
бо боятся, що якщо
назвуть почуття, то
зроблять цим ще
гірше. Але правда
зовсім у
протилежному.
Якщо дитина чує
назву того, що вона
відчуває -
заспокоюється.
Хтось визнав її
почуття**

Коли діти хочуть щось, чого у них немає, дорослі зазвичай намагаються логічно пояснити, чому у них цього немає. Часто чим старанніше ми пояснюємо, тим сильніше вони висловлюють незгоду

**Інколи, якщо
ХТОСЬ
розуміє, як
сильно ти
чогось бажаєш,
реальність
набагато легше
пережити**

«Ваша власна поведінка - вирішальна річ. Не думайте, що ви виховуєте дитину тільки тоді, коли з нею розмовляєте, виховує дитину кожний момент вашого життя, навіть тоді, коли вас немає дома. Як ви одягаєтеся, як ви розмовляєте з іншими людьми і про інших людей, як ви радієте або сумуєте, як ви поводитесь з друзями і ворогами, як ви смієтесь, читаєте газету, - в тоні дитина бачить або відчуває, всі повороти вашої думки доходять до неї невидимими шляхами, ви їх не помічаєте. А якщо вдома ви грубі або хвастливі, або ви пиячите, а ще гірше, якщо ви ображаєте матір, вам уже не треба думати про виховання: ви вже виховуєте своїх дітей і виховуєте погано, і цілкі найкращі поради й методи вам не